

AL·LEGACIONS AL PLATER

Pla Territorial Sectorial per a la generació elèctrica eòlica i fotovoltaica, les seves línies d'evacuació i els seus elements d'emmagatzematge

Informació pública — Termini fins al 30 de juliol de 2026 (DOGC núm. 9655, de 29 d'abril de 2026)

Presentades per:

Ajuntament de Sant Vicenç de Torelló

28 de juliol de 2026

Introducció

El present document recull les al·legacions presentades en el marc del tràmit d'informació pública i audiència del Projecte de decret pel qual s'aprova el Pla Territorial Sectorial per a la generació elèctrica eòlica i fotovoltaica, les seves línies d'evacuació i els seus elements d'emmagatzematge (PLATER), iniciat per resolució publicada al DOGC núm. 9655, de 29 d'abril de 2026.

Partint de la base que és necessari disposar d'un instrument com el PLATER, s'han observat errors i deficiències que necessiten ser esmenades per assegurar una correcta integració de les energies renovables al llarg i ample del territori, equilibrant la visió global amb l'escala local.

A continuació es detallen les al·legacions, cadascuna amb la seva fonamentació, els arguments de suport i la proposta concreta de modificació.

Al·legació 1. Reduir la superfície municipal màxima al 3%

El PLATER preveu una ocupació màxima del 5% de la superfície de cada terme municipal per a la implantació d'instal·lacions de generació renovable en sòls no artificialitzats. Aquesta proporció resulta excessiva i pot generar una concentració territorial desproporcionada en aquells municipis amb una gran extensió de sòl apte o prioritari. La distribució actual de la càrrega renovable no s'ajusta al principi de justícia territorial que el propi Pla declara com a objectiu estratègic.

Es proposa que cap municipi pugui assolir una ocupació efectiva de la superfície municipal total superior al 3%, sense redistribuir els megawatts no assignats a altres municipis. Aquesta proposta no és arbitrària sinó que respon a diverses raons fonamentades:

- La PROENCAT subestima el potencial de l'emmagatzematge energètic. El desplegament accelerat de bateries i d'altres tecnologies de flexibilitat permet modular la demanda i reduir els pics de generació necessaris, fet que pot disminuir la potència total a instal·lar.
- L'evolució real del mix energètic pot desviar-se notablement de les projeccions de 2017, tant per canvis en la demanda com per l'emergència de noves tecnologies o la millora de l'eficiència en els usos finals.
- Des de l'elaboració de la PROENCAT, l'eficiència dels panells fotovoltaics ha millorat substancialment —la potència generada per m² ha augmentat de forma notable, reduint la superfície necessària per assolir el mateix objectiu de potència instal·lada. Tenint en compte que és un pla a 2050, aquest argument guanyarà pes amb el pas dels anys.
- Les revisions quinquennals previstes han de permetre actualitzar la tendència del mix energètic i establir, si cal, les noves necessitats de generació (augmentant-les o disminuint-les).

Al·legació 2. Optimització dels espais artificialitzats

El document d'annex de la memòria del PLATER sobre tractament dels sòls artificialitzats demostra que el potencial total d'aquests espais arriba als 2.674,8 MW —lleugerament per sobre de l'objectiu de 2.614 MW de la PROENCAT per als sòls artificialitzats. Tanmateix, la metodologia emprada per calcular aquest potencial ha aplicat percentatges d'aprofitament conservadors, que en molts casos infravaloren la capacitat real d'acollida d'aquests espais.

Concretament, en el cas de les basses artificials s'ha adoptat un 15% d'ocupació de la superfície, però per a canals, embassaments, xarxes viàries i sòls de serveis tècnics els percentatges oscil·len entre el 5% i el 10%. Considerant el nivell d'artificialització d'aquests espais i l'impacte ambiental addicional mínim que suposaria augmentar lleugerament el percentatge d'aprofitament, hi ha marge per incrementar el potencial dels sòls artificialitzats i reduir, en conseqüència, la pressió sobre els sòls no artificialitzats.

Més rellevant potser, no existeix un estudi detallat de tots els espais artificialitzats existents a Catalunya i el seu potencial, que en primera aproximació hem observat que està subestimat.

Es proposa, d'una banda, que el PLATER encarregui una anàlisi aprofundida del potencial real dels espais artificialitzats, identificant espais concrets i no sols estimacions agregades. D'altra banda, és imprescindible que el Pla desenvolupi mecanismes efectius que donin prioritat als projectes en sòls artificialitzats sobre els projectes en sòl agrari o forestal, incloent incentius econòmics, facilitats de tramitació addicionals —la tramitació d'urgència actual només afecta a alguns terminis, però no s'especifica com afecta a la documentació requerida—, i avantatge en l'accés a la xarxa elèctrica. A més, es demana que s'inclogui el potencial de les pèrgoles fotovoltaïques i altres instal·lacions que es puguin situar en zones urbanes i urbanitzables, especialment en aparcaments, zones obertes de polígons industrials i espais públics, seguint el mandat explícit de la Llei 16/2017 del canvi climàtic i la Directiva europea (UE) 2023/2413.

En el nostre municipi hem detectat les següents zones artificialitzades amb potencial per a FV, que sumen una superfície de 0,44 ha i 0,91 MWs:

CÒMPUT ESPAIS ARTIFICIALITZATS		4.390,00 m2	0,91 MW
Ràtio 0,483 Ha / MW		0,439 hectàrees	
SANT VICENÇ, NUCL		3.390,00 m2	
1 Zona verda polígon-piscines	V2. 27	500,00	https://maps.app.goo.gl/mb84h24P8XewkJut7
2 Aparcament piscines	SE 07	910,00	https://maps.app.goo.gl/Y9Hqx5HpLfvMfEc59
3 Zona d'ombra a la piscina	SE 07	350,00	https://maps.app.goo.gl/Y9Hqx5HpLfvMfEc59
4 Grades del camp de futbol	SE 07	210,00	https://maps.app.goo.gl/uSEcmsPiLQNb27x98
5 Aparcament pavelló	Vx	400,00	https://maps.app.goo.gl/KnT6ARV1HH66iqG6
6 Espai lliure residència	SE 01	520,00	https://maps.app.goo.gl/KnT6ARV1HH66iqG6
7 Zona residual Mafrigès-crta	V2. 12	500,00	https://maps.app.goo.gl/6hxvkfFPRJLBVscq5
VILASECA		1.000,00	
8 Aparcament Fonda	SE 09	500,00	https://maps.app.goo.gl/Ca4D73UpjfCgDrq78
9 Zona equipaments sense ús assignat	SE 09	500,00	https://maps.app.goo.gl/FWX5td5Vrk3pYVSDQA

Aquest potencial és superior al que s'estableix en el repartiment de la xifra municipal, passant de 0,2 MWs previstos inicialment a 0,91 MWs. Aquesta ampliació implica una disminució de potència de 0,71 MWs en sòls no artificialitzats, i per tant té implicacions no només en la seva superfície d'implantació directa sinó també en les superfícies possibles, que són de l'ordre de 10 vegades superior. Com que això té un efecte directe en la potestat del municipi de treure un 35% de les zones prioritàries (ja que la superfície de partida és diferent), es sol·licita que en el tràmit de resolució de les al·legacions se'ns accepti la nova proposta de zonificació, ja amb el 35% deduït. Sol·licitem que en paral·lel es doni audiència també al Consell Comarcal d'Osona, per tal de coordinar aquest treball amb l'OCTE.

S'adjunta capa en format .shp / .gpkg

Al·legació 3. Eliminar errors de cartografia en zones prioritàries

El PLATER utilitza una metodologia basada en SIG amb 141 capes d'informació per definir zones prioritàries i zones aptes. Malgrat l'exhaustivitat de l'anàlisi, la revisió de la cartografia resultant al terme municipal permet identificar errors i imprecisions que classifiquen com a zones prioritàries elements que en cap cas admeten la implantació de renovables per raons normatives o físiques.

S'han detectat casos en que la cartografia de zonificació afecta a camins municipals i pistes rurals, construccions i edificacions existents, torrents i lleres fluvials, i vials de la xarxa viària bàsica de prevenció d'incendis forestals de la Diputació de Barcelona. Cap d'aquests elements pot ser objecte d'implantació renovable atès que la normativa sectorial aplicable en prohibeix explícitament l'ocupació.

En aquest sentit la cartografia que adjuntem ja he corregit els errors que hem detectat en aquest sentit. Tot i així, es proposa que el PLATER inclogui explícitament que, en cas de contradicció entre la zonificació cartogràfica i la normativa sectorial aplicable, prevaldrà sempre la normativa sectorial, i que les zones afectades per errors de cartografia puguin ser corregides a instàncies dels municipis o d'ofici per part del propi ICAEN, **sense que la reducció de superfície resultant d'aquestes correccions s'imputi al 35% de reducció que el Pla permet als ajuntaments.**

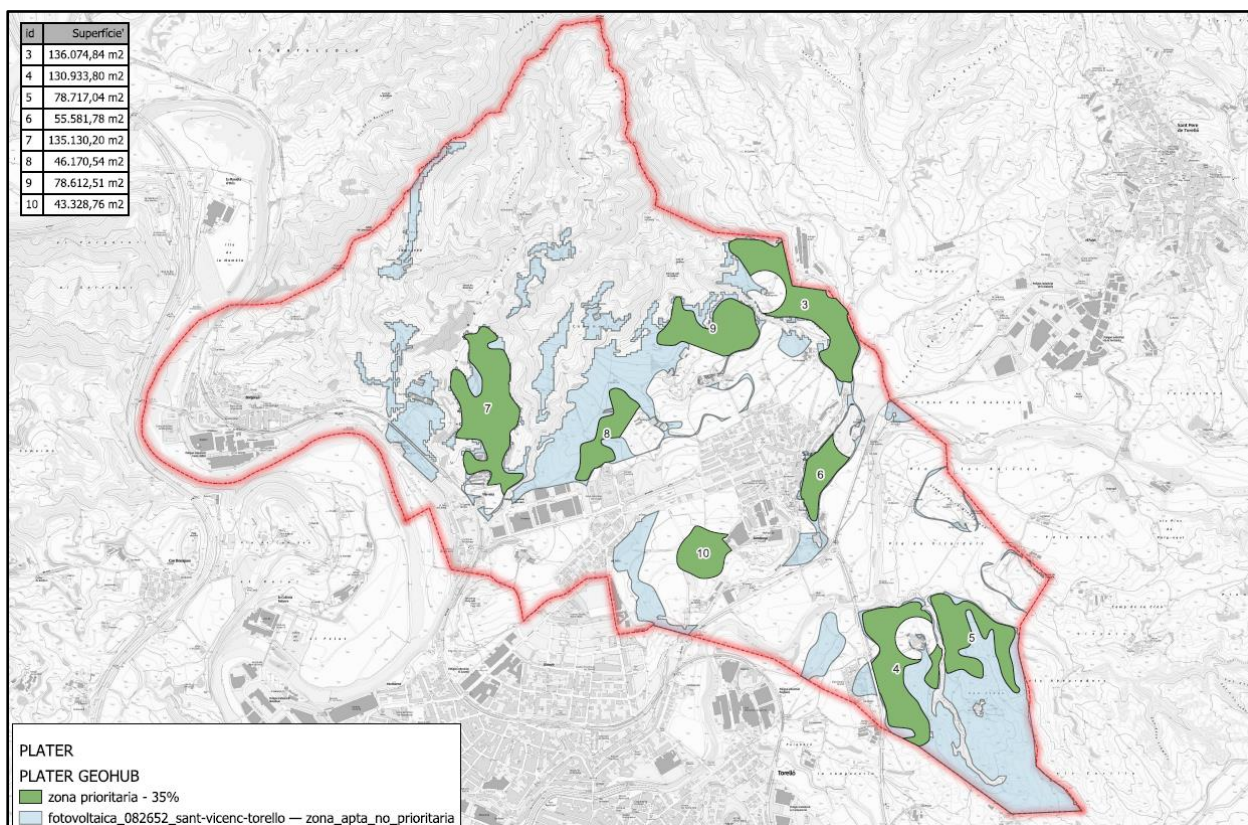
Aquesta darrera precisió és essencial: si la superfície eliminada per errors és independent del marge de reducció municipal, els ajuntaments podran exercir el seu dret de reducció sobre zones que responen a criteris de planificació territorial, i no sobre elements que mai haurien d'haver estat inclosos. D'altra banda, es demana l'addició de capes correctores específiques que eliminin automàticament camins, torrents, zones construïdes i franges de protecció d'incendis de les zones prioritàries i aptes.

Si bé és cert que el PLATER estableix quotes municipals de potència renovable, i no quotes de superfície, també és cert que una menor superfície disponible altera la ràtio utilitzada de manera general en la metodologia i que és de l'ordre de 1:10 per a les superfícies prioritàries. Per això es sol·licita una revisió de la potència assignada al municipi tenint en compte la menor superfície disponible degut als errors cartogràfics detectats. Sol·licitem que en paral·lel es doni audiència també al Consell Comarcal d'Osona, per tal de coordinar aquest treball amb l'OCTE.

Al·legació 4. Reducció del 35% de la superfície prioritària

S'adjunta cartografia amb la zona que es considera apta segon criteris locals una vegada deduïts els errors i el 35% (hem reduït un 27%). Es presenta a continuació la selecció de superfície que ha de ser considerada no apta segons criteris locals. La reducció s'ha fet atenent a les àrees de protecció de les masies del catàleg, proximitat a nuclis existents, a criteris paisatgístics locals i llocs de pas habituals.

S'adjunta capa resultant .shp / .gpkg

Al·legació 5. Canviar el tractament dels sòls de protecció especial

La metodologia establerta en el PLATER identifica 141 variables en diferents àmbits. Aquestes variables poden ser d'exclusió, de manera que automàticament les zones on hi són d'aplicació passen a ser no aptes, o de ponderació, les quals estan subjectes a un càlcul del conjunt de valors que afecten aquella zona i acaben determinant la ponderació de la zona i per tant si és zona apta no prioritària, prioritària o no apta.

Una de les variables que amb la metodologia actual s'ha considerat de ponderació correspon als Sòls de protecció especial del Sistema d'espais oberts de la Planificació Territorial Parcial. Tal com identifica el document del Pla, *"es corresponen amb categories de sòl no urbanitzable en què concorren valors ambientals, paisatgístics, ecològics, culturals o territorials d'elevada rellevància. Aquests valors justifiquen l'establiment d'un règim de protecció altament restrictiu, que limita de manera significativa les possibilitats de transformació o ocupació que puguin comprometre'n la integritat o la funcionalitat."*

Posteriorment el document contraposa aquest fet a la normativa actual que possibilita la implementació d'instal·lacions d'energia renovable en aquestes zones, i acaba determinant la seva viabilitat condiciona a una ponderació moderadament restrictiva.

Creiem que aquesta ponderació és errònia, ja que existeixen nombroses àrees d'alt valor que corresponen a aquest tipus de sòls (i per això estan classificats com a tal) i que ara estan dins de les zones prioritàries.

Per això es proposa canviar el criteri metodològic segons el qual és possible desplegar instal·lacions renovables en els sòls de protecció especial i que aquest criteri passi a ser un criteri d'exclusió. Addicionalment, i per respectar el principi de suficiència, es proposa que en les revisions quinquennals es pugui revisar aquest criteri si es justifica que l'evolució de l'electrificació a Catalunya requereix capacitat de producció renovable addicional.

El POUM de Sant Vicenç de Torelló classifica el sòl no urbanitzable en diferents zones, entre les quals, la **ZONA – N3 de PROTECCIÓ ESPECIAL** (article 220), que es divideix en 3 subzones. D'aquestes, la **subzona N3C, Preservació de l'entorn**: Són aquells espais típics de la plana de Vic ocupats per zones ermes a on afloren les margues grises, també inclou les zones catalogats d'hàbitats d'interès comunitari prats mediterranis rics en anuals, basòfils (Thero-Brachypodietalia).

Article 220. **ZONA – N3 de PROTECCIÓ ESPECIAL**

1.USOS PROHIBITS

Es consideren prohibits tots els usos que no vagin encaminats a mantenir l'estat actual de l'espai.

3.RELLEU

- Es prohibeixen els moviments de terres que puguin comportar riscos d'acceleració artificial de l'erosió.
- Les basses i dipòsits d'aigua existents en aquest àmbit, així com els cursos d'aigua que el solquen i la vegetació de ribera o marge associada es consideren béns d'especial interès, per la seva funció connectora i refugi de biodiversitat, i no podran ser cobertes ni canalitzades.
- Es podran dur a terme actuacions de fre de l'erosió. En cap cas s'afectaran comunitats d'interès comunitari presents en aquest àmbit.

4.ACCESSOS:

Es prohibeixen les intervencions relatives a la construcció d'accessos, les seves instal·lacions annexes, temporals o no, i la construcció d'instal·lacions al servei de les carreteres o d'entreteniment de l'obra pública, excepte les infraestructures territorials que ineludiblement hagin de localitzar-se en aquests espais.

5.EDIFICACIONS

Es prohibeix la construcció de qualsevol tipus d'edificis i només excepcionalment es poden admetre edificis provisionals i instal·lacions vinculades a les obres públiques, tals com obres de protecció hidràuliques; tanques, xarxes d'infraestructura de caràcter general de tipus energètic, hidrogràfic (xarxa de reg), de sanejament o abastament d'aigües, quan es demostrï la ineludible necessitat de la seva localització en aquestes zones.

6.ALTRES.

Es prohibeix la circulació motoritzada, l'aprofitament agrícola productiu, la implantació d'infraestructures o equipaments, així com qualsevol altre ús no autoritzat expressament que pugui desfigurar els valors naturals i paisatgístics de l'indret.

Es prohibeix la construcció de tanques.

En aquesta zona resten prohibits tots els usos que no vagin encaminats a mantenir l'estat actual de l'espai. I es prohibeix expressament la circulació motoritzada, l'aprofitament agrícola productiu, la implantació d'infraestructures o equipaments, així com qualsevol altre ús no autoritzat expressament que pugui desfigurar els valors naturals i paisatgístics de l'indret. Es prohibeix la construcció de tanques.

Creiem per tant que la zona que el POUM qualifica de N3C, Sòl de protecció, subzona de preservació de l'entorn, han de quedar excloses dels àmbits susceptibles de desplegar energies renovables.

Al·legació 6. Invertir els criteris de superfície màxima per instal·lació i escalar les distàncies mínimes entre plantes

El PLATER estableix una superfície màxima per instal·lació de 30 hectàrees com a criteri general, i de 15 hectàrees de forma excepcional i subjecta a condicions específiques. Si bé l'establiment d'un límit màxim és una mesura positiva per evitar la proliferació de projectes amb un impacte excessiu al territori, la seva formulació actual obre la porta a una concentració de projectes de dimensions encara importants.

Es proposa invertir la lògica: que 15 hectàrees sigui el límit general aplicable a la majoria dels casos i que, per obtenir autoritzacions superiors, el promotor hagi de demostrar de forma fefaent que les afectacions en aquella zona són mínimes.

Una alternativa a aquest enfocament seria limitar els projectes de més de 15 hectàrees a aquells situats en zones de prioritat superior.

La limitació de superfície per instal·lació serveix un triple objectiu: protegir el sòl agrari de la concentració de grans projectes en una mateixa explotació, facilitar la coexistència amb altres usos del territori, i prevenir els efectes acumulatius sobre el paisatge, la fauna i el règim hidrològic local. La inversió dels criteris reforça la funció protectora del límit i obliga a una planificació territorialment més distribuïda.

Així mateix es proposa que els projectes de superfície superior a 15 hectàrees no gaudeixin de tramitació accelerada ni altres beneficis que sí que tindran projectes més petits.

Per altra banda, el document del pla estableix que *“En zones on les plantes solars es constitueixin per diversos recintes independents de menys de 30 ha i sense continuïtat visual entre ells, no caldrà deixar l'espai lliure de 500 m. Aquesta condició s'haurà de justificar mitjançant un estudi de conques visuals.”* Es considera que aquesta formulació pot portar a barreres físiques importants per al pas de fauna (bo i considerant les tanques cinegètiques pel pas de fauna petita), ja que es podran situar projectes d'envergadura important a molt poca distància entre ells si no hi ha continuïtat visual. Per això es proposa un sistema gradual de distàncies:

- Per a instal·lacions de 10 o més hectàrees cal deixar 500m entre recintes.
- Per a instal·lacions de 1 a 10 hectàrees [llindar de l'avaluació ambiental simplificada segons Llei 21/2023] es pot reduir la distància entre recintes fins als 200m.
- Per a instal·lacions de menys d'1 hectàrea [típicament autoconsums en granges o petites indústries semiaïllades] es pot reduir la distància entre recintes fins als 50m.

Al·legació 7. Reforç de l'obligatorietat de línies d'evacuació soterrades i compartida entre projectes

Les línies d'evacuació de les instal·lacions renovables constitueixen una de les afectacions territorials més significatives del desplegament renovable. El traçat aeri de línies afecta negativament la fauna —especialment l'avifauna—, el paisatge rural i l'activitat agrícola i ramadera, i augmenta l'afectació real del parc respecte a la superfície estrictament ocupada pels panells o aerogeneradors.

A més d'establir com a obligatòria la instal·lació soterrada de les línies d'evacuació, caldria desenvolupar els criteris que justifiquen quan no és “tècnicament viable” fer-ho, de tal manera que aquesta justificació no es converteixi en una via d'aigua a la qual els projectes s'hi acabin acollint de forma general..

Addicionalment, i amb l'objectiu de minimitzar la multiplicació de línies d'evacuació, el PLATER ha d'incorporar com a determinació normativa l'obligatorietat de compartir infraestructures d'evacuació entre projectes contigus o propers. Atès que la pròpia Generalitat és coneixedora dels projectes que s'estan tramitant, ha de ser ella mateixa qui posi les condicions als diferents promotors per tal que adaptin els seus projectes a d'altres que ja existeixin o que estiguin en execució o tramitació, anticipant-se i realitzant una planificació en temps real. Es proposa que es desenvolupi una guia de criteris per a compartir línies d'evacuació, en quins casos és obligatori i quins condicionants tècnics cal complir.

Al·legació 8. Establiment de mecanismes per mantenir la superfície disponible per a dejeccions ramaderes en sistemes agrovoltaics

L'activitat ramadera intensiva de moltes comarques catalanes genera una important producció de dejeccions que s'ha de gestionar, en gran mesura, a través de la seva aplicació al sòl agrícola. La Directiva Nitrats (91/676/CEE) i la normativa catalana de gestió de les dejeccions ramaderes estableixen límits d'aplicació per hectàrea que es tradueixen en la necessitat de disposar d'una superfície mínima de terres receptores per cada unitat de bestiar.

Quan una instal·lació fotovoltaica ocupa superfície agrícola, aquesta deixa de ser disponible com a receptora de dejeccions ramaderes. Si les instal·lacions es concentren en àrees on es combina activitat ramadera intensa amb superfície agrícola disponible limitada, es pot generar una situació en que les granges afectades no disposen de prou terres receptores per complir la normativa ambiental, amb el risc o bé d'haver de desplaçar les dejeccions a distàncies elevades —fet ecològicament i econòmicament ineficient— o bé de posar en risc la viabilitat de les explotacions ramaderes.

Es proposa que el PLATER o la seva normativa vinculada incorpori aquesta casuística, per exemple, en els projectes agrovoltaics, autoritzant les dejeccions de forma proporcional a la superfície conreable.

Al·legació 9. Respectar la Unitat Mínima de Conreu i garantir la viabilitat de les explotacions agràries

La Unitat Mínima de Conreu (UMC) és la superfície mínima que ha de tenir una parcel·la rústica per poder ser considerada una unitat d'explotació agrícola viable. A Catalunya, el Decret 169/1983, de 12 d'abril, estableix les UMC per a cada municipi, amb valors generals de 3 hectàrees per a secà i 1 hectàrea per a regadiu. La finalitat d'aquest instrument és evitar l'excessiu fraccionament de la terra, preservar la viabilitat econòmica de les explotacions agràries i garantir un ús racional del sòl agrícola.

Quan una instal·lació renovable afecta parcialment una finca rústica, pot donar lloc a la segregació efectiva de la finca en dues parts: la que s'ocupa per la instal·lació (amb contracte d'arrendament o cessió al promotor) i la que roman en explotació agrícola. Si la part restant en explotació agrícola cau per sota de la UMC del municipi, la finca perd la seva viabilitat com a unitat d'explotació, amb efectes perjudicials sobre l'economia de l'agricultor i sobre la cohesió de l'estructura agrària local.

Així mateix, l'estructura de la propietat a Catalunya es diversa, amb petites propietats agràries que conviuen amb grans propietaris. L'afectació que pot tenir una mateixa instal·lació renovable és diferent en funció de la propietat afectada, i nombroses propietats qui treballa la terra no n'és el propietari, amb el creuament d'interessos associat. Per això es proposa que s'incorpori al PLATER com a determinació els següents condicionants:

- En propietats de fins a 15 hectàrees no es podrà ocupar més d'un 40% de la propietat per a instal·lacions energètiques. En tot cas cal respectar la Unitat Mínima de Conreu, arrodonida a l'enter immediatament superior
- En propietats d'entre 15 i 100 hectàrees no es podrà ocupar més d'un 50% de la propietat per a instal·lacions energètiques. En tot cas cal respectar la Unitat Mínima de Conreu, arrodonida a l'enter immediatament superior.
- En propietats de més de 100 hectàrees no es podrà ocupar més d'un 60% de la propietat per a instal·lacions energètiques. En tot cas cal respectar la Unitat Mínima de Conreu, arrodonida a l'enter immediatament superior.

Al·legació 10. Augmentar la precisió de la zonificació eòlica

La zonificació de l'energia eòlica en el PLATER presenta un grau de concreció significativament inferior al de la solar fotovoltaica. Mentre que la zonificació fotovoltaica s'ha realitzat a escala de detall, amb zones prioritàries ben delimitades i amb exclusions territorials precises, la zonificació eòlica manté un caràcter massa genèric, que en alguns casos inclou zones construïdes o habitades i no estableix buffers adequats al voltant de nuclis habitats.

Específicament, es detecta que la zonificació eòlica actual no inclou un buffer mínim de 500 metres al voltant de nuclis habitats, urbanitzacions, masies i equipaments sensibles. Aquesta distància és considerada com la mínima necessària per evitar impactes acústics i de parpelleig (shadow flicker) significatius, i es recull en la normativa de nombrosos països europeus. La seva absència en el PLATER pot generar importants impactes negatius, a més de conflictes en la tramitació individual de cada projecte.

Es proposa que el PLATER reforci la zonificació eòlica en el triple sentit de: (a) equiparar el nivell de detall territorial de la zonificació eòlica al de la fotovoltaica, identificant àmbits preferents amb criteris de baixa sensibilitat ambiental i disponibilitat de recurs; (b) introduir buffers explícits de 500 metres al voltant de nuclis habitats com urbanitzacions, i conjunts de masies i edificacions, com a zona d'exclusió; i (c) orientar els projectes eòlics preferentment cap als àmbits ja identificats com a prioritaris per la seva menor conflictivitat ambiental i paisatgística, reduint la incertesa dels promotors i millorant l'acceptació territorial.

Si d'aquest exercici en surt un potencial eòlic menor a l'esperat o a allò fixat a la PROENCAT, caldrà revisar els criteris de transició energètica que és capaç d'assumir Catalunya amb aquesta tecnologia, ja que no es pot implementar a qualsevol preu.

Al·legació 11. Definir millor la xarxa elèctrica de transport i planificar la de distribució

El PLATER inclou una proposta de corredors de línies d'evacuació d'alta tensió centrada en la xarxa de més de 36kV (bàsicament transport). Tanmateix, no existeix una planificació, ni orientacions generals, respecte de la xarxa de distribució, deixant un buit de planificació que pot generar duplicitats i traçats subòptims.

Es demana que el PLATER incorpori, com a element de planificació territorial, una representació cartogràfica de la xarxa de distribució existent, identificant els nusos amb capacitat disponible en el moment de fer l'estudi (sabent que varien constantment i s'actualitzen mensualment), així com un estudi de les necessitats d'inversió a la xarxa de distribució que seran necessaris, en coherència amb el repartiment de potència prevista pel territori.

Aquest primer pas ha de permetre anticipar els plans d'inversió que presenten les empreses distribuïdores i dotar a la Generalitat de mecanismes per a incidir-hi, així com augmentar la seva capacitat d'incidència a nivell estatal en la redacció i aprovació dels mateixos.

Al·legació 12. Augmentar el percentatge d'ocupació de les basses i els embassaments

El document d'annex del PLATER sobre sòls artificialitzats estableix un percentatge d'aprofitament del 5% per als embassaments i del 15% per a les basses artificials. En el cas dels embassaments, el propi document reconeix que la normativa estatal (RD 662/2024) permet fins al 15% d'ocupació en embassaments eutròfics o en risc d'eutrofització, però que el PLATER ha adoptat un criteri conservador del 5% per a tots els embassaments.

El propi document que justifica l'adopció del 5% demostra que, fins i tot en l'episodi de sequera extrem de febrer de 2024, la superfície estimada per a fotovoltaica flotant era inferior a la superfície mínima registrada en tots els embassaments analitzats (Baells, Darnius-Boadella, Sant Ponç, Sau i Susqueda). Això indica que el marge de seguretat respecte als riscos de seguretat de la presa i d'afectació als marges és molt ampli, i que un augment moderat del percentatge d'aprofitament seria plenament compatible amb la seguretat. Tot això sense considerar que la tecnologia FV flotant evoluciona ràpidament, i que s'estan desenvolupant solucions ad hoc per a les situacions de sequeres severes, a més de mesures preventives (p ex retirar preventivament els panells davant d'un descens pronunciat de la làmina d'aigua).

Es proposa que el PLATER revisi a l'alça el percentatge d'ocupació admès per als embassaments, fins a almenys el 20% per a tots els embassaments. Un augment de l'aprofitament en embassaments, que ja són espais altament artificialitzats i d'impacte visual acumulat (en línia amb l'al·legació 2), permet reduir en major mesura la pressió sobre el sòl agrícola, en coherència amb el principi de prioritització dels espais ja transformats que estableix la Directiva (UE) 2023/2413 i la pròpia normativa catalana.

Al·legació 13. Reforç de les fites quinquennals

El PLATER estableix fites quinquennals per al seguiment del desplegament dels objectius de generació renovable. Tanmateix, la formulació actual d'aquestes fites és de caràcter orientatiu. Sense mecanismes correctores associats, les fites quinquennals perden bona part del seu valor com a instrument de governança.

Es proposa que hi hagi una major concreció de la influència de les fites quinquennals sobre el desplegament del PLATER, establint l·lindars clars que activin el mecanisme de contenció i redistribueixin la potència instal·lada quan sigui necessari, i que s'acompassin amb la realitat del mix energètic que existeixi i les actualitzacions que pugui haver-hi de la PROENCAT.

Aquest mecanisme tindria un doble efecte positiu: d'una banda, protegiria els municipis que ja han assumit una quota important de la transició energètica d'una pressió addicional; de l'altra, serviria d'incentiu per al desplegament ràpid en les zones amb menor grau de compliment. Les fites quinquennals han de ser vinculants i han de tenir efectes administratius reals. Igualment, es demana que les fites incloguin indicadors addicionals als de potència instal·lada, com per exemple: nº d'instal·lacions, potència mitjana i desviació mitjana, tipus de promotor, règim (venda o autoconsum), tipus de sòl (agrari, forestal, etc), producció estimada (o real si se'n disposa), etc.

Al·legació 14. Ampliació del marc de governança de la comissió de seguiment

El PLATER preveu la creació d'una comissió de seguiment per al control i l'avaluació de l'execució del Pla. Tanmateix, la composició prevista d'aquesta comissió es limita a representants de l'administració catalana. Aquesta configuració deixa fora nombrosos actors molt rellevants en l'àmbit de la transició energètica, i sense els quals es perd transversalitat i qualitat democràtica.

Els espais de governança del PLATER haurien d'incloure, a més dels departaments de la Generalitat, representants del món local, del sector renovable, de les comunitats energètiques locals, de les organitzacions agràries i ramaderes, de les entitats de defensa del territori i del medi natural, i de les organitzacions de consumidors. Aquesta composició plural pot garantir un seguiment equilibrat del pla.

Al·legació 15. Establir un segon període d'informació pública

El PLATER és un instrument de planificació complex, amb implicacions de notable abast. La documentació posada a informació pública és extensa i tècnicament densa, i el termini de tres mesos, tot i ser superior a l'habitual, resulta insuficient per garantir una participació àmplia i de qualitat, especialment per part de les administracions locals i les entitats del territori, que necessiten temps per analitzar la cartografia detallada i disposen de pocs recursos.

Es proposa que, un cop resoltes les al·legacions del primer període d'informació pública i introduïdes les modificacions que se'n derivin, el PLATER se sotmeti a un segon període d'informació pública. D'aquesta manera el procés d'aprovació agafarà més robustesa al ser més obert i participat, i guanyarà legitimitat.

Un segon període d'informació pública no és un entrebanc al procés d'aprovació, sinó una garantia de qualitat i legitimitat del Pla. En un instrument amb la naturalesa i l'abast del PLATER —que determinarà la implantació del model energètic durant dècades—, la participació informada de la ciutadania i les administracions locals no és un tràmit accessori sinó un requisit democràtic essencial.

Al·legació 16. Resoldre les al·legacions de manera participada amb els municipis a través de les OCTES

Les Oficines Comarcals de Transició Energètica (OCTES) constitueixen un instrument de proximitat territorial per a l'articulació de la transició energètica a escala local. El seu coneixement del territori, de les sensibilitats locals i dels actors implicats les converteix en el canal adequat per gestionar els processos de participació vinculats a la resolució de les al·legacions al PLATER.

Es proposa que la resolució de les al·legacions presentades pels municipis no es realitzi de forma unilateral per part de la Generalitat, sinó que s'articuli un procés en el qual les OCTES actuïn com a mediadores i facilitadores del diàleg entre els ajuntaments al·legants i els serveis tècnics responsables del PLATER. En aquest marc, cada municipi podria exposar les seves al·legacions, recollir les respostes de l'administració i negociar, si s'escau, solucions de compromís que respectin tant els objectius del Pla com les especificitats territorials locals. Aquest procés de diàleg és especialment rellevant per al conjunt d'al·legacions cartogràfiques.

Atès que el termini de treball de les OCTES finalitza el proper mes de novembre, aquesta articulació requerirà una extensió del seu programa de treball.

Al·legació 17. Actualitzar la PROENCAT i aprovar el PINNECAT i la llei de transició energètica de forma participada

El PLATER s'emmarca en la PROENCAT 2050, aprovada el 2023 però basada en dades de 2017. Diverses al·legacions d'aquest document evidencien les limitacions d'una planificació energètica que no ha incorporat les transformacions tecnològiques dels darrers anys ni l'evolució actual del model energètic. És necessari que la Generalitat iniciï el procés d'actualització de la PROENCAT per tal que el PLATER, un cop aprovat, tingui com a referència una planificació energètica actualitzada i coherent amb el context actual.

D'altra banda, el Pla Integrat d'Energia i Clima de Catalunya (PINNECAT) és l'instrument que ha de determinar com es materialitza la transició energètica en els diferents àmbits de l'economia a Catalunya i, igual d'important, qui l'ha de liderar, 2 aspectes essencials que estan fora de l'abast del PLATER però que configuraran el model energètic de Catalunya de les properes dècades. És essencial que aquest pla tiri endavant.

En tercer lloc, la llei de transició energètica de Catalunya, prevista com a instrument de rang legal superior que hauria de donar marc al desplegament de les renovables, la política d'eficiència energètica, la reducció de la dependència energètica i la justícia social en la transició, és una assignatura pendent de la política energètica catalana i l'eina que ha d'aterrar la planificació energètica. Es demana que el Govern fixi un calendari concret per a l'aprovació d'aquesta llei, llargament endarrerida, i proporcionar el marc normatiu estable de llarg termini que permeti materialitzar la transició justa i democràtica que ha aprovat en nombroses ocasions el Parlament de Catalunya, donant el protagonisme al sector públic i a les comunitats energètiques, en línia amb les Directives Europees.

Finalment, i de forma transversal, el grau de mobilització que s'està veient amb el PLATER mostra que el model energètic del país no és una qüestió merament tècnica sinó que té implicacions profundes. El procés d'elaboració i aprovació de la PROENCAT, el PINECCAT i la llei de transició energètica han de ser oberts al món local i al conjunt de la societat, amb l'objectiu d'aprofundir en un model més democràtic i just.

Al·legació 18. Incloure l'energia generada amb les minicentrals hidroelèctriques que hi ha dins el terme municipal, en relació al riu Ter.

El PLATER, es defineix com el Pla Territorial Sectorial per a la generació elèctrica eòlica i fotovoltaica, les seves línies d'evacuació i els seus elements d'emmagatzematge (PLATER), iniciat per resolució publicada al DOGC núm. 9655, de 29 d'abril de 2026 s'emmarca en la PROENCAT 2050, aprovada el 2023 però basada en dades de 2017.

Per definició, el PLATER inclou la generació elèctrica eòlica i fotovoltaica, entenent que es tracta d'energies renovables per generar electricitat.

Estudiant les possibilitats del nostre municipi entenem que cal incloure en aquest pla l'energia elèctrica procedent de les hidroelèctriques del Ter; considerada també una energia renovable.

Dins el municipi, en el riu Ter, actualment hi ha en funcionament 2 mini centrals que consten el registre d'aigües de la Generalitat de Catalunya, proporcionant uns cabals de 13.000 l/s i 8.000 l/s destinats a usos hidroelèctrics, i per tant suposant una aportació considerable en energia elèctrica.

A-0000790

Secció inscripció: A

Inscripció: A-0000790

Estat inscripció : Inscrit

Titular/s: VILA DOSTA FINQUES I GESTIONS, SL

Lloc: RESCLOSA DERIVACIÓ C.H. BORGONYÀ

Tipus punt d'aigua: Presa

Municipi: SANT VICENÇ DE TORELLÓ

Conca: TER, EL

Data: 2012-02-21

X: 437187

Y: 4657724

Ubicació real de les coordenades (S=Si; N=No): S

Codi Expedient: CC2011000076

Títol: Resolució per modificació administrativa d'aprofitament d'aigües

Ús/Usos : Hidroelèctric 100%

Cabal mitjà (l/s): 13000

A-0000215

Secció inscripció: A

Inscripció: A-0000215

Estat inscripció : Inscrit

Titular/s: ALMEDA ALAMANY Y CIA, SA

Lloc: RESCLOSA DERIVACIÓ C.H. COLÒNIA VILASECA O TORELLÓ (ALMEDA ALAMANY I CIA, SA)

Tipus punt d'aigua: Presa

Municipi: SANT VICENÇ DE TORELLÓ

Conca: TER, EL

Data: 2021-11-19

X: 437871

Y: 4657201

Ubicació real de les coordenades (S=Si; N=No): S

Codi Expedient: CC2021000053

Títol: Resolució per transmissió administrativa d'aprofitament d'aigües

Ús/Usos : Industrial 100%

Cabal mitjà (l/s): 8000

Al·legació 19. Valorar la proposta concreta de NO ARTIFICIALITZATS en relació als Parcs solars en funcionament i/o aprovats per la Generalitat.

El nostre municipi té la peculiaritat que ja disposem de la major part del MW previstos pel Plater en espais *no artificialitzats*.

Actualment disposem d'una Parc solar fotovoltaic en funcionament, Mafriparc, de 0,5 MW), i un altre amb el Projecte d'Actuació Específica (PAE) aprovat de 3,89 MW. Per tant, en relació a les previsions del PLATER per aquest tipus de sòls (5,3 MW) i havent-lo reduït a 4,59 MW per ampliació dels *artificialitzats*, resten només per implantar 0,20 MW, que hem col·locat annexa a MAFRIPARC, per tractar-se d'un parc de dimensions reduïdes, amb espai disponible, i coneixedors que demanden més cobertura fotovoltaica per tractar-se d'una indústria agroalimentària.

Aquest emplaçament a més, evita la formació de noves línies d'evacuació i el corresponent impacte paisatgístic.

Adjuntem el plànol com a document annex i l'arxiu shape.

